ವಾರ್ತಾವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕೀಕರಣ

ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿಯಮ, ಸಮಾನತೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಚಿಹ್ನೆ— ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಜಾಗತೀಕರಣ (globalization) ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಸುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಬೆರಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯ ನಾಶವಾಗಬಹುದು. ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳು ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೧೦,೦೦೦ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವಂತೆ. ಈಗ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೦೦೦ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೨೧೦೦ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದು ೩೦೦೦ಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಅಲಾಸ್ಕಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ **ಮೈಕೇಲ್ ಕಾಸ್** ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಜೀವಿಯಷ್ಟೇ ದಿವ್ಯವೂ ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕವೂ ಆದುದು. ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಅಳಿದುಹೋದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ ಅಳಿದುಹೋದರೆ ಶೋಕಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಶೋಕಿಸಬೇಕೇನು?' (*National Geographic*, August 1999). ಭಾಷೆ ನಾಶವಾದಂತೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಾಶವಾದಂತೆಲ್ಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಷ್ಟೊ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. **ವೇಡ್ ಡೇವಿಸ್** ವರದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೋರ್ನಿಯೋದ ಪೆನಾನ್ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ 'ಅವನು' 'ಅವಳು' ಮತ್ತು 'ಅದು' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದೇ ಪದಗಳಿದ್ದರೆ 'ನಾವು' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆರು ಪದಗಳಿವೆಯಂತೆ. ಇದು ಕಲೆತು ಬಾಳುವ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಚಿಂತನಾ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಮಮ್ಮಿಗಳಂತೆ ಆಗಬಹುದೇನೊ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಕರಾಳಮುಖವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ? ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಈ ಶ್ಲೋಕ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ:

> ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ ಪತಂಗಾ
> ವಿಶಂತಿ ನಾಶಾಯ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ |
> ತಥೈವ ನಾಶಾಯ ವಿಶಂತಿ ಲೋಕಾ –
> ಸ್ತವಾಪಿ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ||

'ಪತಂಗಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಮೃತ್ಯುಮುಖವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವರು.'

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಿಜೀವಿಷತ್ವ ಇರುವಂತೆ ಮುಮುರ್ಷತ್ವವೂ ಇರುವುದೆಂಬುದು ಕೆಲವು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಪ್ರಳಯವೆಂಬುದು ಸ್ವಭಾವಿಕ ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಳಿ ಮಡಿಯುವಂತೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ?

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಗುರು

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ಬೃಹತ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣ ಅತ್ಯಂತ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೆ ಆಗುವಂತಹುದು. ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣ ಎಷ್ಟು ಯುಕ್ತವಾದುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಾವು ಆಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು. **ಜೆರೆಮಿ ರಿಫ್ಕಿನ್** ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಕಲಿಕೆಯು ಒಂದು ಕಠಿನವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಅದು (ಕಂಪ್ಯೂಟರ್) ಪರದೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹುದಲ್ಲ' (*Entropy*, P.173).

ಅಮೆರಿಕದ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್‌ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಕೆಯ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಧನೆ ಅತ್ಯಲ್ಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲಿಯಗಟ್ಟಳೆ ಡಾಲರ್ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಅನೇಕ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಭರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕುಸಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಆಶಾವಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನುಚ್ಚು ನೂರಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕ್ಯಾಪಿಸ್ಟ್ರಾನೊ ಯೂನಿಫೈಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಸೂಪರಿಂಡೆಂಟ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಎ. ಫ್ಲೇಮಿಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೇವಲ ಉಪಕರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಲಿಕೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ದಿವ್ಯೌಷಧಿಯಲ್ಲ.' ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾನವೀಯತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಬಹುದು. ಸೀಮಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ವಿವೇಕಪೂರ್ಣವಾಗಿ